

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 153 ust. 4 TFUE. Strona skarżąca podnosi, że nie można uwzględnić dokonanej przez Komisję wykładni tego przepisu, zgodnie z którą tworzenie i zarządzanie systemami ochrony społecznej, w tym systemami emerytalnymi, pozostaje zasadniczo w kompetencji państw członkowskich. Strona skarżąca dodaje, że Komisja przekracza swoje uprawnienia, aby uzasadnić odmowę stwierdzenia naruszenia europejskich reguł konkurencji przez podmiot, którego dotyczy skarga administracyjna.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenie art. 101, 102 i 105 TFUE ze względu na to, że zdaniem strony skarżącej jednym z zadań Komisji jest właśnie badanie z urzędu przypadków naruszenia zasad określonych w ww. artykułach. Strona skarżąca uważa, że podmiot, którego dotyczy złożona przez nią skarga administracyjna, można uznać jedynie za przedsiębiorstwo i wnioskuję stąd, że w związku z tym mają do niego zastosowanie przepisy prawa Unii w dziedzinie konkurencji. Strona skarżąca stwierdza, że pozycja monopolistyczna Caisse nationale d'assurance vieillesse i związanych z nią organów jest niezgodna z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2021 r. – OE (*) / Komisja

(Sprawa T-486/21)

(2021/C 422/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OE (*) (przedstawiciel: adwokat G. Hervet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

tytułem głównym,

- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 71 regulaminu pracowniczego, na którego podstawie została wydana decyzja organu powołującego z dnia 5 maja 2021 r.;

tytułem ewentualnym,

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 maja 2021 r.;

w konsekwencji,

- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz OE (*) kwoty 51,89 EUR tytułem zwrotu wydatków służbowych;
- nakazanie Komisji Europejskiej przyznania OE (*) limitu korzystania z internetu do użytku służbowego za pomocą dowolnych środków w każdej sytuacji pracy zdalnej, która może wystąpić;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz OE (*) kwoty 10 000 EUR tytułem naprawienia szkód;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tytułem głównym zarzutu niezgodności z prawem art. 71 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a ewentualnie – nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 maja 2021 r. z racji niezgodności tej decyzji z orzecznictwem dotyczącym art. 71 regulaminu pracowniczego. Skarżąca podnosi ponadto na poparcie tego zarzutu uchybienie obowiązкови dbałości i dobrej administracji oraz dyskryminujący charakter decyzji organu powołującego.
2. Zarzut drugi, na poparcie żądania przyznania limitu korzystania z internetu do użytku służbowego, oparty na naruszeniu art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci, na poparcie żądania odszkodowania za poniesione szkody, oparty na niezgodności z prawem zachowania Komisji powodującej powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii.

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.